

Sprawozdanie z 70 Zjazdu Delegatów Polskiego Towarzystwa Leśnego, odbytego w Warszawie 25 września 1970 r.

Отчет с 70 Съезда Делегатов Польского Лесного Общества в Варшаве 25 сентября 1970 года

Report on the 70th Congress of Delegates of the Polish Forest Society in Warsaw on 25th September, 1970

Porządek dzienny zjazdu zawierał następujące punkty:

- 1) otwarcie zjazdu,
- 2) wybór prezydium i komisji zjazdowych,
- 3) przyjęcie protokołu z 69 zjazdu delegatów oddziałów PTL,
- 4) sprawozdanie z działalności Towarzystwa,
- 5) sprawozdanie Głównej Komisji Rewizyjnej,
- 6) dyskusja,
- 7) wybory do Zarządu Głównego, Głównej Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego,
- 8) powzięcie uchwał,
- 9) odznaczenie zasłużonych członków odznaką honorową PTL,
- 10) wolne wnioski,
- 11) zamknięcie zjazdu.

Otwarcia obrad dokonał prof. dr Franciszek Krzysik, przewodniczący Zarządu Głównego PTL, podkreślając szczególnie uroczysty charakter zjazdu, połączonego z jubileuszową sesją z okazji 150-lecia założenia „Sylwana”.

Zgodnie z tradycją, pierwsze chwile obrad poświęcono członkom PTL zmarłym w ostatnim okresie, których pamięć uczestnicy zjazdu uczcili powstaniem z miejsc i chwilą milczenia. Były to następujące osoby:

z oddziału w Krakowie: Adam Malinowski — leśniczy lasów niepaństwowych w nadl. Krościenko;

z oddziału w Opolu: mgr inż. Jan Kuraś — emerytowany inspektor OZLP w Opolu;

z oddziału w Przemyślu: mgr inż. Franciszek Jamroz — emerytowany główny specjalista BULiPL w Przemyślu i mgr inż. Kazimierz Milewski — st. inspektor OZLP w Przemyślu;

z oddziału w Warszawie: mgr inż. Paweł Burczenko — st. inspektor Departamentu Inwestycji i Techniki MLiPD; mgr inż. Adam Gottwald — adiunkt Zakładu Ochrony Lasu IBL, b. wicedyrektor Dyrekcji La-

sów Państwowych w Bydgoszczy i Toruniu; mgr inż. Stanisław Jenke — emerytowany, zasłużony pracownik NZLP; b. wicedyrektor DLP w Białowieży i b. dyrektor OZLP w Lublinie; mgr inż. Józef Karney — b. pracownik Departamentu Kontroli MLiPD; mgr inż. Jerzy Rudnicki — kierownik Zakładu Hodowli Lasu IBL; mgr inż. Tadeusz Rykowski — dyrektor CHZ PAGED w Warszawie, b. wiceminister MLiPD; Michał Trocki — emeryt, b. pracownik NZLP;

z oddziału we Wrocławiu: prof. dr Stanisław Bac — emerytowany profesor zwyczajny WSR we Wrocławiu, doktor h. c., członek rzeczywisty PAN; mgr inż. Czesław Dawidowski — emerytowany pracownik Szkołki Zadrzewieniowej w Zabrze, b. st. inspektor OZLP we Wrocławiu.

Prezydium zjazdu powołano w składzie: przewodniczący — mgr inż. Bernard Niezieliński — przewodniczący oddziału PTL w Warszawie; asesory — dr inż. Stanisław Fiołek i prof. dr Wiesław Szczerbiniński, sekretarz — mgr inż. Wawrzyniec Mierzejewski.

Po przejęciu przewodnictwa przez mgra inż. B. Niezielińskiego wybrano komisje zjazdowe: „matkę”, skrutacyjną i wnioskową.

Protokół z 69 zjazdu delegatów oddziałów PTL przyjęto bez czytania w formie wydrukowanej w „Sylwaniu” nr 10/1970 r.

Sprawozdanie z działalności Towarzystwa w okresie między zjazdami złożył dr inż. T. Partyka (publikowane oddzielnie).

Sprawozdanie sekretarza zostało uzupełnione przez prof. dra F. Krzysik a dodatkową informacją o działalności Podkomisji DREWNA Zabytkowego ZG PTL.

Sprawozdanie Głównej Komisji Rewizyjnej złożone przez mgra inż. A. Gorzelaka obejmowało okres od 21.IX.1969 r. do 21.IX.1970 r. W tym czasie przeprowadzono pełną kontrolę działalności ZG PTL. W zakresie działalności finansowo-księgowej dokonał jej: zaangażowany rewident ob. A. Byczkowski, a w zakresie działalności statutowo-merytorycznej — członkowie Głównej Komisji Rewizyjnej. Stwierdzono, że wnioski Głównej Komisji Rewizyjnej uchwalone na 69 zjeździe delegatów zostały zrealizowane w całości.

Sprawozdanie finansowe na koniec 1969 r. i pierwsze półrocze 1970 r. sporządzone na podstawie księgowości, prowadzonej centralnie w biurze ZG PTL zostało przez PAN przyjęte bez zastrzeżeń.

Bilans na 31.XII.1969 r. po stronie aktywów i pasywów został zamknięty kwotą 1 724 789,09 zł, poszczególne konta obejmowały:

I. Po stronie aktywów:

1) środki pieniężne	656 020,33
2) produkcja w toku	557 249,12
3) zapasy wyrobów gotowych	134 369,00
4) sumy do rozliczenia	3 374,15
5) dłużnicy	20 705,90
6) przedmioty nietrwale w użytkowaniu	68 131,69
7) środki trwałe	25 350,00
8) pozostałe wartości trwałe	119 080,60
9) straty na niewyodrębnionej działalności gospodarczej	140 508,30

II. Po stronie pasywów:

1) sumy do rozliczenia	2,28
2) dłużnicy i wierzyciele	201 419,30
3) zużycie materiałów nietrwałych	68 131,69
4) fundusz w środkach trwałych	144 430,60
5) fundusz obrotowy	1 310 805,22

Preliminarz budżetowy na 1970 r. w wysokości 1 575 977 zł, składający się po stronie dochodów z dotacji PAN — 580 000 zł i dochodów własnych — został wykonany w pierwszym półroczu w dochodach 55,0% i wydatkach 37,5% planu.

Zadłużenie na 30.VI.1970 r., pomimo wysiłków ZG PTL, zmierzających do umorzenia nieściągalnych należności, wynosiło w składkach 56 511 zł i za prenumeratę „Sylwana” 26 139 zł.

Sytuacja taka, powtarzająca się w działalności Towarzystwa wymaga podjęcia środków zabezpieczających terminowe regulowanie składek członkowskich. Poza tym niepokój budzi narastający stan zapasów wydawnictw PTL.

W ocenie działalności statutowo-merytorycznej podkreślono ogólny wzrost liczby członków Towarzystwa w stosunku do 1969 r., mimo że w niektórych oddziałach wystąpiły pod tym względem znaczne wahania. Oddziały w Przemyślu i Lublinie osiągnęły powiększenie — natomiast oddział w Łodzi wykazał spadek liczby członków.

Podnosi się bardzo wyraźnie w oddziałach poziom pracy na odcinku krzewienia wiedzy leśnej. Na wyróżnienie pod tym względem zasługują oddziały: w Gdańsku, Krakowie, Toruniu i Wrocławiu. Niektóre oddziały osiągnęły dobre wyniki w kontynuowanych przez swych członków pracach badawczych, np. oddziały w Siedlcach i Gdańsku.

Główna Komisja Rewizyjna wysunęła następujące wnioski, skierowane pod adresem przyszłego ZG PTL, a mianowicie:

1) przyspieszyć opracowanie instrukcji, regulującej zasady, tryb i zakres uprawnień poszczególnych organów PTL, dotyczących — bezpłatnego przekazywania składników majątkowych PTL osobom trzecim, umarzania i odpisywania na straty składników majątkowych PTL oraz rozkładania na raty, umarzania i odpisywania należności osób trzecich na rzecz PTL,

2) urealnić wysokość nakładów poszczególnych wydawnictw, aby zapobiec stratom z powodu gromadzenia się nadmiernych zapasów,

3) przekazać bibliotekom szkolnictwa leśnego i nadleśnictw wydawnictwa z lat ubiegłych, w szczególności „Sylwana”,

4) przeprowadzić analizę przyczyn zalegania w regulowaniu składek przez członków PTL i podjąć odpowiednie środki, zmierzające do poprawy tego stanu,

5) podkreślając aktywną działalność i postępy prac Polskiego Towarzystwa Leśnego Główna Komisja Rewizyjna proponuje:

— wyrażenie ustępującemu ZG PTL podziękowania za całokształt działalności w latach 1968—1970,

— udzielenie ustępującemu ZG PTL absolutorium za okres jego kadencji.

DYSKUSJA

Dr inż. Stanisław Fiołek zapoznał uczestników zjazdu ze stanem organizacji muzeum leśnictwa. Przewiduje się, że będzie to muzeum centralne, wielodziałowe, podległe Ministerstwu LiPD. Określono cel, zadania i zakres działalności muzeum.

Podjęto starania, aby wstępny etap prac organizacyjnych, prowadzonych dotychczas w Krakowie i Wrocławiu, w kręgu kilku instytucji — IBL, PTL i Rady Muzeum, rozszerzyć przez akcję odczytową na inne instytucje i organizacje społeczne. Zaproszenie do współpracy Zakładu Ochrony Przyrody PAN, Zarządu Ochrony Przyrody MLiPD oraz SITLiD, LOP i innych organizacji społecznych, pomoże w pełni wykorzystać dla sprawy muzeum projektowaną w 1972 r. sesję i okolicznościową wystawę nt. ochrony przyrody, której eksponaty zasilić mogłyby muzeum leśnictwa.

Mgr inż. Stanisław Adamowicz nawiązując do problemu podniesienia produktywności lasu wskazał na dominującą rolę gleb wśród czynników biorących udział w procesie produkcji leśnej. Gleby leśne, podobnie jak w rolnictwie tworzą podstawowy substrat dla produkcji biologicznej. Jednak odmienna specyfika kształtowania ich właściwości wymaga w większym stopniu poświęcenia temu zagadnieniu wiedzy naukowców i umiejętności praktyków.

Mówca poruszył również zagadnienie ujemnego wpływu gazów i pyłów emitowanych przez przemysł na środowisko leśne. Powstające w związku z tym szkody poważnie uszczuplają zasoby oraz zniekształcają środowisko leśne. Brak właściwej oceny skutków, szczególnie ich nasilenia w przyszłości, powoduje, że zasięg i zakres szkodliwego oddziaływania przemysłu wzrasta bardzo szybko i jest co najmniej dwukrotnie większy niż się powszechnie sądzi. Przykład OZLP w Opolu jest dowodem szybkiego rozszerzania się skutków ujemnego oddziaływania przemysłu na lasy, w których szkody w 1963 r. szacowano na 1000 ha, wzrosły w 1970 r. do 20 tys. Stosowanie do niedawna na Śląsku tradycyjnych metod zagospodarowania lasu zmusza obecnie do przebudowy drzewostanów w drugiej klasie wieku. Mówca podkreślił potrzebę wypracowania metod właściwej oceny skutków ujemnego oddziaływania przemysłu na lasy w różnych fazach jego rozwoju oraz stosowanie bardziej skutecznych zabiegów profilaktycznych przeciwdziałających szkodom.

Mgr inż. Józef Gómk a wyraził pogląd, że aktywność ZG PTL i związana z tym częstotliwość zebrań wymaga, aby członkowie prezydium byli mieszkańcami Warszawy. Ponadto kierowanie 14 komisjami problemowymi i 4 komisjami funkcjonalnymi, działającymi w ZG PTL, kierownictwo ogólne i reprezentacje Towarzystwa na zewnątrz przekracza możliwości przewodniczącego oraz dwóch jego zastępców.

Mówca postawił w związku z tym wniosek w sprawie wprowadzenia zmiany w § 20 statutu PTL, określającym skład Zarządu Głównego i zwiększenie liczby zastępców przewodniczącego z 2 do 3 oraz podział zakresu działania między nimi w następujący sposób: kierowanie przez jednego zastępcę komisjami funkcjonalnymi, do których należą sprawy organizacyjno-administracyjne i prowadzenie przez dwóch zastępców komisji problemowych w oddzielnych grupach.

Mgr inż. Tadeusz Chodnik podkreślając postępowy kierunek dzia-

łałości PTL, wyraził przekonanie, że Towarzystwo powinno poświęcić szczególną uwagę tym problemom, które aktualnie nurtują leśnictwo. W obecnych warunkach zagadnienie optymalnej wielkości jednostek lasów państwowych nabiera znaczenia gospodarczego i powinno być dyskutowane. Szybkie postępy urbanizacji i uprzemysłowienia kraju przyczyniły się do obniżenia atrakcyjności zawodu leśnika. W pogłębiającym się stale niedoborze siły roboczej forma wykonawstwa prac leśnych na szczeblu robotnika i technika leśnego w dyskutowanej strukturze organizacyjnej powinna znaleźć właściwe naświetlenie. Mechanizacja prac leśnych nie zastąpi siły roboczej, której niezbędne minimum musi być gospodarstwu leśnemu zapewnione.

Szczególne znaczenie dla gospodarstwa leśnego ma zachowanie właściwych proporcji rozdziału środków inwestycyjnych na intensyfikację rozwoju surowcowej bazy leśnej i przemysłu drzewnego, przerabiającego wyprodukowany surowiec przez tę bazę.

Lansowany ostatnio pogląd o większym zapasie surowca drzewnego na pniu budzi zastrzeżenia praktyków leśnych co do metod ich obliczania. Zachodzi potrzeba włączenia Towarzystwa w celu wyjaśnienia na podstawie analizy materiałów urzędowych w wybranych nadleśnictwach, czy stosowane metody obliczeń dają rzeczywiste wyniki w zapasach leśnych. Logika rozwoju życia gospodarczego będzie narzucała leśnikom konieczność intensyfikacji pozyskania masy drzewnej i tylko wtedy można będzie kierować tego rodzaju tendencjami, gdy będzie się dysponowało rzeczowymi materiałami dokumentacyjnymi. Intensywne formy gospodarowania w leśnictwie wymagają również intensyfikacji nakładów finansowych.

Dr Ludwik J a s t r z ę b s k i zapoznał uczestników zjazdu z pracami resortu w zakresie ochrony lasu przed skutkami ujemnych wpływów zanieczyszczeń emitowanych przez przemysł i zapowiedział ukazanie się w Dzienniku Urzędowym MLiPD kilku zarządzeń i instrukcji z tej dziedziny.

Trwają prace komisji problemowej nad szacowaniem skutków ujemnego oddziaływania pyłów i gazów przemysłowych w parkach narodowych i rezerwatach.

Zobowiązuje się również prawnie na mocy kodeksu cywilnego zakłady przemysłowe i nadleśnictwa do zawierania i przestrzegania długoterminowych umów w celu zabezpieczania lasów przed emisją pyłów i gazów przemysłowych.

Nawiązując do zagadnień gospodarczych, mówca zwrócił uwagę na zjawisko deprecjacji drewna, pozostawionego w lesie przez dłuższy okres.

Dr inż. Cezary P a c y n i a k wyraził opinię, że jodła i buk są wypierane z lasów polskich na korzyść gatunków iglastych, szczególnie sosny. Dzieje się tak wskutek stosowania zrębów zupełnych na siedliskach, które zgodnie z zasadami hodowlanymi powinny być zagospodarowane rębniami dostosowanymi do właściwości biologicznych gatunków odpowiadających tym siedliskom. Utrzymanie gatunków liściastych na tych siedliskach jest konieczne ze względów zarówno przyrodniczych jak również ekonomicznych.

Mówca zaapelował o zgodne z rzeczywistością wypełnienie ankiety wysłanej do nadleśnictw w sprawie drzew pomnikowych. Znaczna liczba

drzew o wymiarach odpowiadających warunkom drzew — pomników przyrody, które zamiast tworzyć piękno krajobrazu i świadczyć o kulturze narodowej, trafiają niekiedy pod siekiere.

Mgr inż. Czesław Meresiński uzupełnił sprawozdanie z działalności Towarzystwa informacją o udziale PTL w organizowaniu trzeciego międzynarodowego uniwersytetu, poświęconego ochronie przyrody.

Mgr inż. Janusz Basiak nawiązując do konkursu PTL nt. „Podnoszenie produktywności gospodarstwa leśnego w obiekcie N” zwrócił uwagę na brak w literaturze jednoznacznego określenia terminu „produktywność”, co utrudnia porozumiewanie się leśników w kwestiach zawodowych.

Wprowadzenie w leśnych szkołach zawodowych specjalizacji mechanika maszyn lub operatora sprzętu leśnego miałoby duże znaczenie zarówno dla rozwoju mechanizacji prac leśnych, jak również atrakcyjności zawodu.

Krytyka w kierownictwie partii, że wzrost mechanizacji prac w leśnictwie powoduje wzrost kosztów, nie znalazła publicznego wyjaśnienia przez osoby kompetentne. Zjawisko to, powszechnie znane, wynika z różnicy między niskimi zarobkami robotnika leśnego i niewspółmiernie wysokimi stawkami za pracę maszyny, co powoduje niekorzystny wzrost kosztów mechanizacji prac. Mówca upatruje w tym zjawisku spadek popularności zawodu leśnika, mający źródło w niedocenianiu leśnictwa jako działu gospodarki narodowej.

Wdraża się do lasu sprzęt specjalistyczny, nie znajdujący pozytywnej oceny u praktyków, np. pług do wyorywania pasów przeciwpożarowych, który — zdaniem mówcy — jest za drogi w stosunku do wątpliwej jakości pracy i ograniczonej funkcjonalności. Do wielu innych prac leśnych używa się z konieczności adaptowany sprzęt rolniczy, który jest tani, ale konstrukcyjnie nie odpowiada trudnym warunkom środowiska leśnego.

Inż. Leopold Szymkiewicz przedstawił sprawozdanie zjazdowej komisji mandatowo-skrutacyjnej stwierdzając, że na ogólną liczbę 90 delegatów, wybranych w 18 oddziałach PTL — bierze udział w Zjeździe 61 osób, reprezentujących wszystkie oddziały, co wystarcza do podejmowania prawomocnych uchwał. W myśl § 19 statutu Towarzystwa uchwały zapadają większością głosów delegatów obecnych na sali, w jawnym głosowaniu.

Mgr inż. Marian Czuraj w imieniu komisji „matki” przedstawił proponowany skład nowych władz Towarzystwa, który został przyjęty przez zjazd delegatów.

Zarząd Główny: przewodniczący — prof. dr Franciszek Krzysik, zastępca przewodniczącego — doc. dr Wacław Krajski i dr Ludwik Jastrzębski, naczelny redaktor „Sylwana” — prof. dr Stanisław Tyszkiewicz, członkowie — dr inż. Eugeniusz Bernadzki, mgr inż. Marian Czuraj, mgr inż. Józef Gomółka, doc. dr Bolesław Gonet, prof. dr Eugeniusz Ilmurzyński, mgr inż. Kazimierz Iwanowski, prof. dr Witold Koehler, mgr inż. Wawrzyniec Mierzejewski, inż. Jan Milewski, doc. dr Stefan Myczkowski, dr inż. Tadeusz Partyka, mgr inż. Stanisław Smólski, dr inż. Edmund Śliwa, prof. dr Wiesław Szczerbiński, dyr. Franciszek Szkiłłądź, mgr inż. Henryk Tochowicz, prof. dr Bolesław Zabielski, prof. dr Antoni Zabko-Potopowicz.

Główna Komisja Rewizyjna: przewodniczący — mgr Jan Daszkiewicz.

wicz, członkowie — mgr inż. Stefan Borysowicz, mgr inż. Andrzej Gorzelak, dr inż. Jan Gregorowicz, mgr Kazimierz Krych.

Sąd Koleżeński: przewodniczący prof. dr Edward Chodzicki, członkowie — mgr inż. Stanisław Adamowicz, mgr inż. Stefan Frankiewicz, mgr inż. Bolesław Kucharek, doc. inż. Emilia Stebnicka, zastępcy — mgr inż. Stanisław Borowicki, mgr inż. Marian Tymiński.

W imieniu Komisji Odznaczeń PTL doc. dr Bolesław Gonet przedłożył listę osób, sporządzoną na podstawie wniosków oddziałów i prezydium ZG, do nadania odznak honorowych Towarzystwa, zaaprobowaną przez rozszerzony ZG PTL.

Uchwałą Zjazdu złote odznaki honorowe otrzymali:

— z Oddziału w Białymstoku — inż. Roman Filipowicz,
— z Oddziału w Gdańsku — mgr inż. Piotr Brajbisz, inż. Kazimierz Horskki,

— z Oddziału w Katowicach — mgr inż. Ludwik Blimke, mgr inż. Jan Kozyra, mgr inż. Tadeusz Łosowski, prof. dr Zbigniew Schneider.

— z Oddziału w Krakowie — dr hab. inż. Zenon Capecki, dr inż. Jan Greszta, dr inż. Stanisław Koczwański, dr inż. Jerzy Solik, mgr inż. Eugeniusz Szyda,

— z Oddziału w Lublinie — mgr inż. Eligiusz Elżakowski, mgr inż. Władysław Mroczek, mgr inż. Zdzisław Wróblewski, inż. Bolesław Ziółkowski,

— z Oddziału w Opolu — inż. Kazimierz Jarczak,
— z Oddziału w Poznaniu — dr hab. Stanisław Dzięgielewski, mgr inż. Zdzisław Ratajczak,

— z Oddziału w Siedlcach — mgr inż. Jerzy Łosowski,
— z Oddziału w Szczecinie — mgr inż. Henryk Klimek,
— z Oddziału w Szczecinku — inż. Bronisław Chwedczuk,
— z Oddziału w Toruniu — inż. Leopold Szymkowicz,
— z Oddziału w Warszawie — mgr inż. Stanisław Babiński, mgr inż. Bolesław Janiszewski, prof. dr hab. Edward Kamiński, doc. dr Zbigniew Kędzierski, doc. dr hab. Tadeusz Marszałek, mgr inż. Julian Szczuka.

Srebrne odznaki honorowe otrzymali:

— z Oddziału w Gdańsku — ob. Henryk Doczyk, ob. Henryk Góra, mgr inż. Alfred Rózdżyński,

— z Oddziału w Katowicach — ob. Kazimierz Iskrzyński, mgr inż. Józef Malinowski, mgr inż. Jerzy Niewęglowski, mgr inż. Karol Wardas,

— z Oddziału w Krakowie — mgr inż. Stanisław Majewski, mgr inż. Józef Miętus, mgr inż. Michał Sudoł,

— z Oddziału w Lublinie — mgr inż. Kazimierz Kudlicki,
— z Oddziału w Łodzi — inż. Ryszard Skrybant,
— z Oddziału w Olsztynie — mgr inż. Adam Piątkowski, inż. Tadeusz Skupniewicz,

— z Oddziału w Poznaniu — inż. Stanisław Czopor,
— z Oddziału w Siedlcach — mgr inż. Juliusz Bakiera, inż. Jerzy Kowalski, mgr inż. Jan Paradowski, mgr inż. Eugeniusz Słok,

— z Oddziału w Szczecinku — inż. Zenon R a t a j c z a k,
— z Oddziału w Warszawie — mgr inż. Iwona B e r n a d z k a, dr inż. Jerzy B u r z y ń s k i, mgr inż. Jerzy C z a r n e c k i, dr inż. Tadeusz G i e r l i ń s k i, mgr inż. Domicela K a ł u ż y ń s k a, ob. Janina K a ń s k a, mgr inż. Witold K u c h a r s k i, mgr inż. Stanisław M i l l e r, inż. Stanisław R o w i ń s k i, mgr inż. Zdzisław T o k a r s k i, inż. Stanisław Z a r z y c k i, mgr inż. Jerzy Z a b o r o w s k i, mgr Adam Z d a n o w s k i,

— z Oddziału w Zielonej Górze — mgr inż. Jan G o n i e w i c z, mgr inż. Władysław M i c i u k i e w i c z,

Prof. dr F. K r z y s i k przedstawił uchwałę, podjętą jednogłośnie na posiedzeniu rozszerzonego ZG PTL, o przyznaniu godności członka honorowego zasłużonym dla Towarzystwa i leśnictwa kandydatom: mgrowi inż. Romanowi G e s i n g o w i, byłemu Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego i prof. drowi hab. Stanisławowi T y s z k i e w i c z o w i — naczelnemu redaktorowi „Sylwana”. Zjazd Delegatów zaaprobował uchwałę nadania godności członka honorowego obu kandydatom jednogłośnie.

Przed wręczeniem odznak honorowych prof. dr F. K r z y s i k złożył życzenia i podziękowania wszystkim odznaczonym za osiągnięcia w pracy społecznej i prosił o dalszą współpracę. Następnie dokonał dekoracji wyróżnionych koleżanek i kolegów honorową odznaką Towarzystwa.

Prof. dr Bolesław Z a b i e l s k i w imieniu zjazdowej komisji wniosków zgłosił do uchwalenia następujące wnioski:

1. Kontynuować aktywne wysiłki w celu utworzenia muzeum leśnictwa.

2. Włączyć aktywnie Zarząd Główny PTL do przygotowania międzynarodowej sesji nt. „Człowiek a środowisko”.

3. Nasilić akcję referatowo-propagandową w terenie w formie odczytów, pogadarek, pokazów i dyskusji, mającą na celu uproduktywnienie gleb leśnych.

4. Zwrócić uwagę na konieczność wczesnej i trafnej diagnostyki szkód, spowodowanych przez przemysł.

5. Zająć się zagadnieniem właściwych proporcji rozdziału środków inwestycyjnych dla rozwoju bazy leśnej, w rozumieniu podniesienia produkcji siedlisk i drzewostanów oraz rozwoju przemysłu leśnego.

6. Zwrócić uwagę na konieczność badania struktury organizacyjnej lasów państwowych i form organizacji pracy w leśnictwie, w celu przeciwdziałania deficytowi siły roboczej.

7. Wskazać na konieczność opracowania nowoczesnych programów i metod kształcenia w zawodowym szkolnictwie leśnym.

8. Zwrócić większą uwagę na problematykę związaną z produkcją sprzętu mechanicznego dostosowanego do potrzeb leśnictwa.

9. Poczyń starania w kierunku ustawowego zakazu wylesiania lasów grupy pierwszej i wprowadzania na tych terenach innego sposobu użytkowania.

10. Wskazać na konieczność ściślejszego powiązania nauki z praktyką w leśnictwie.

Wnioski zjazdowej Komisji Wnioskowej delegacji przyjęli jednogłośnie. Wnioski zawarte w sprawozdaniu Głównej Komisji Rewizyjnej i wniosek

przewodniczącego Komisji Organizacyjno-Prawnej mgra inż. J. G o m ó ł -
k i, Zjazd Delegatów uchwalił przy dwóch głosach wstrzymujących się.

Prof. dr F. K r z y s i k na zakończenie obrad podziękował serdecznie za pracę członkom ZG TPL, szczególnie tym zasłużonym dla Towarzystwa, którzy rezygnują z dalszej działalności w Zarządzie Głównym: doc. inż. Emilii S t e b n i c k i e j — przewodniczącej Komisji Współpracy z Zagranicą i mgrowi inż. Stefanowi F r a n k i e w i c z o w i — przewodniczącemu Komisji Inżynierii Leśnej i Gospodarki Wodnej oraz Komisji Odznaczeń. Ponadto złożył podziękowanie przewodniczącemu i całemu prezydium Zjazdu, wszystkim uczestnikom i organizatorom Zjazdu oraz życzył nowo wybranemu Zarządowi Głównemu owocnej współpracy.

Obrady 70 Zjazdu Delegatów zamknął mgr inż. B. N i e z i e l i ń s k i. Dziękując uczestnikom za współpracę zaprosił wszystkich do udziału w Sejsji Naukowej poświęconej 150-leciu „Sylwana”.

Opracował mgr inż. Wawrzyniec Mierzejewski